

R OMÂNIA
CURTEA DE APEL PITEŞTI
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DOSAR NR. 1111 DECIZIE NR. 1111

Şedință publică din

Curtea compusă din:

Președinte: , judecător
 , judecător
 , judecător
 , grefier

S-a luat în examinare, pentru soluționare, recursul declarat de intimata **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE**, cu sediul în Râmnicu Vâlcea, str. G-ral Magheru nr.17, județul Vâlcea, împotriva sentinței nr. din , pronunțată de Tribunalul Vâlcea- Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. , în contradictoriu cu intimata-contestatoare SC RM. VÂLCEA, cu sediul în str. , nr. , județul Vâlcea.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, au răspuns recurenta-intimata DGFP VÂLCEA prin consilier juridic , în baza delegației de la dosar și intimata-contestatoare SC RM. VÂLCEA SRL prin avocat , în baza împuternicirii avocațiale aflate la dosar.

Procedura este legal îndeplinită.

Recursul este scutit de plata taxei de timbru.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Reprezentantul recurentei depune la dosar copia Deciziei nr. și copia deciziei de impunere din .

Curtea, analizând actele și lucrările dosarului, constată recursul în stare de judecată și acordă cuvântul asupra acestuia.

Reprezentantul recurentei DGFP Vâlcea, având cuvântul, susține oral recursul aşa cum este motivat în scris, solicitând admiterea lui, modificarea sentinței și pe fond respingerea contestației și menținerea Deciziei nr. , ca fiind legală.

Av.A.Fianu, având cuvântul pentru intimata-contestatoare SC RM. VÂLCEA SRL, solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea sentinței pronunțate de instanță de fond ca fiind legală și temeinică, arătând că efectele suspendării se extind asupra actului administrativ, a tuturor părților și cum accizele nu pot fi stabilite, nu pot plăti nici TVA-ul. Precizează că nu solicită cheltuieli de judecată.

C U R T E A

Asupra recursului de față, constată:

La data de , reclamanta SC „ ” SRL Rm.Vâlcea a investit Tribunalul Vâlcea cu acțiunea privind anularea Deciziei nr. , emisă

de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Vâlcea, obligarea acesteia, de a-i soluționa contestația formulată împotriva raportului de inspecție fiscală nr. și a Deciziei de impunere nr., precum și la cheltuielile de judecată.

În motivare, reclamanta susține că, pârâta a dispus în mod nelegal suspendarea soluționării contestației sale, pe motiv că există o plângere penală, cu privire la săvârșirea unor infracțiuni și că, soluționarea acesteia, ar depinde de soluția organului de cercetare penală.

A precizat că, plângerea penală, nu are legătură cu acțiunea prezentă și că pârâta, nu i-a analizat în mod greșit, motivul contestației, privitor la realizarea compensației.

Prin întâmpinare, pârâta a solicitat respingerea acțiunii, cu motivarea respectării dispozițiilor art.214 alin.1, lit.a și b C proc.fiscală.

Prin Sentința nr. , pronunțată de Tribunalul Vâlcea a fost admisă contestația formulată de către reclamantă și s-a dispus anularea Deciziei nr., emisă de pârâta și de asemenea, obligarea acesteia de a soluționa contestația, formulată împotriva raportului de inspecție fiscală nr. și a Deciziei de impunere nr.

Pârâta a fost obligată și la plata cheltuielilor de judecată, în sumă de lei.

Pentru a hotărî în această modalitate, în considerante, a refuzat următoarele

Din actele și probele dosarului, instanța a constatat că la data de , petenta a contestat Decizia de impunere fiscală nr. precum și Raportul de inspecție fiscală nr. pentru suma totală de lei.

Prin Decizia nr. , organul administrativ-jurisdicțional, investit cu soluționarea contestației, a dispus suspendarea soluționării acesteia, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală.

Motivul de suspendare la care face referire organul administrativ-jurisdicțional, nu există în prezenta cauză, întrucât prin Sentința nr. Curtea de Apel Pitești a admis cereala de suspendare formulată de S.C.

SRL fiind suspendate Raporturile de inspecție fiscală nr. , precum și a Deciziei de impunere nr. , până la pronunțarea instanței de fond.

Într-o atare situație, soluționarea contestației, nu depinde de soluția organului de urmărire penală, cât timp actul de control și decizia de impunere, au fost contestate separat, urmând ca instanța de contencios administrativ, să se pronunțe, dacă acestea sunt legale și temeinice.

Invocarea dispozițiilor art. 214 alin. 1 lit. a din Codul de procedură fiscală de către intimată, nu se justifică în prezenta cauză, întrucât plângerea penală formulată de către organul de control care a întocmit actul, nu are legătură cu stabilirea debitului suplimentar, reprezentând TVA.

Prin urmare, organul administrativ-jurisdicțional, avea obligația să analizeze contestația formulată de petentă și să stabilească dacă compensarea invocată de petentă, trebuia efectuată de organul fiscal.

Potrivit art. 116 alin. 1 din Cod de procedură fiscală, prin compensare se sting creanțele administrate de Ministerul Finanțelor Publice, cu creanțele debitorului, reprezentând sume de rambursat sau de restituit de la buget, până la concurența celei mai mici sume, când ambele părți dobândesc reciproc atât calitatea de creditor cât și pe cea de debitor dacă legea nu prevede altfel.

Această compensare, se face la cererea debitorului, cerere formulată chiar în cadrul contestației împotriva Deciziei de impunere nr. , care, de altfel, se poate face și din oficiu, ori de câte ori se constată existența unei creanțe reciproce.

În cauza dedusă judecății, petenta avea de recuperat, la data de , de la bugetul de stat suma de lei reprezentând TVA, cum de altfel rezultă din cuprinsul deciziei atacate.

Față de cele arătate a reținut că, organul administrativ-jurisdicțional, avea obligația să soluționeze contestația și nu să disponă suspendarea acesteia, din moment ce, latura penală, nu are nici o influență asupra deciziei de impunere contestate.

Potrivit art. 1 alin. 1 din Legea nr.554/2004 a contenciosului administrativ „orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim de către o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat cât și public”.

Împotriva acestei soluții, părâta a formulat recurs în termen legal, invocând critici de nelegalitate, încadrabile în prevederile art.304 pvt.9 Cod pr.,civilă sub următoarele aspecte:

- soluția încalcă dispozițiile art.214 alin.1 lit.a Cod pr.fiscală și art.137 alin.1, lit.a din Legea nr.571/2003 prin aceea că, nu se putea analiza fondul contestației, câtă vreme, nu se putea stabili baza impozabilă, ce a stat la baza stabilirii T.V.A. și a accesoriilor acestora.

Baza impozabilă, se determină în funcție de accizele, în quantum de , de la lei, stabilite de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale, care a formulat plângere penală. Decizia care stabilește accizele datorate, a fost suspendată și menținută de către instanța de judecată.

- deși a depus la instanța de fond Sentința nr. , pronunțată de Curtea de Apel Pitești, s-a apreciat în mod greșit, că nu există interdependență, între cele două cauze.

Din analiza acestor critici, prin raportare la probatoriu administrativ și la dispozițiile art.304¹ Cod pr.civilă, instanța apreciază recursul ca fiind fondat, după cum se va detalia în considerentele, ce vor urma.

Astfel, aşa cum în mod corect susține și recurrenta, fără ca intimata să conteste, stabilirea T.V.A. și a accesoriilor aferente, se face în funcție de baza de impozitare, iar aceasta, se determină în raport de cuantumul accizelor.

Decizia nr. , care vizează accizele, a fost suspendată până la soluționarea acțiunii penale, iar soluția a fost menținută și de Curtea de Apel Pitești, prin Sentința nr. .

Or, câtă vreme, recurrenta, nu poate stabili baza de impozitare, nu poate calcula în mod corect nici TVA datorat nici accesoriile acesteia, neputându-se realiza nici compensarea sumelor de către organele fiscale.

Interdependența soluțiilor, este evidentă, întrucât în funcție de soluționarea primei contestații, se va determina dacă intimata datorează T.V.A. suplimentar și accesori, în condițiile în care, baza de impozitare, o constituie accize stabilite de Direcția Regională, pentru Accize și Operațiuni Vamale Craiova, care a formulat plângere penală la Parchetul de pe lângă Tribunalul Vâlcea.

Organele de cercetare penală, urmează să se pronunțe asupra realității operațiunilor desfășurate de intimată.

În speț, sunt îndeplinite dispozițiile art.21 alin.1 lit.a și b Cod proc. fiscală, întrucât soluția penală ce se va pronunța, are o înrăutărire puternică asupra soluției ce se va pronunța în procedura administrativă; soluția depinde în tot de existența unui drept ce face obiectul judecății penale.

Față de cele menționate, în temeiul art.312 alin.2 Cod pr.civilă se va admite recursul, se va modifica Sentința, în sensul că, pe fond se va respinge contestația formulată de reclamant..

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE ELGII
DECIDE**

Admite recursul formulate de intimata **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE**, cu sediul în Râmnicu Vâlcea, str. G-ral Magheru nr.17, județul Vâlcea, împotriva sentinței nr. , pronunțată de Tribunalul Vâlcea- Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. , în contradictoriu cu intimata-contestatoare SC **JUDECĂTURA DE APPEL VÂLCEA**, cu sediul în str. Mihai Viteazu nr. 9, județul Vâlcea.

Modifică sentința iar pe fond respinge contestația.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi , la Curtea de Apel Pitești – Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Președinte,

Judecător,

Judecător,

Red.G.A.
TC/4 ex.
12.11.2009
Jud fond

103/2009